

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

DECIZIE

cu privire la admiterea recursurilor

în cauza civilă

Organizația de Creditare Nebancară „Maib-Leasing” Societate pe Acțiuni
împotriva lui Igor Negara, Veaceslav Morozov și Vladimir Cobîleanschii,
intervenient accesoriu Alexandru Motînga

(revendicarea bunului și încasarea în mod solidar a datoriei)

împotriva deciziei din 16 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

(Dosarul nr. 2ra-240/23

NR. PIGD 2-16195302-01-2ra-0902023)

Recursul a fost declarat anterior datei de 1 septembrie 2023. Instanța de apel nu a elucidat toate circumstanțele cauzei, neconstatând dacă revendicarea valorii bunului, concomitent cu încasarea ratelor de leasing, nu echivalează cu o dublă executare a obligațiilor contractuale și cu o îmbogățire nejustificată.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. L. Ciubotaru)
Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Panov, O. Cojocaru, M. Anton)

7 august 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursurile declarate de Vladimir Cobîleanski, reprezentat de avocatul Vasile Foltea, și de Veaceslav Morozov, reprezentat de avocatul Radu Dumneanu,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Ion Munteanu,

Gheorghe Stratulat, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 13 ianuarie 2016 Organizația de Creditare Nebancară „Maib-Leasing” Societate pe Acțiuni a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Igor Negara, Vladimir Cobîleanschi și Veaceslav Morozov cu privire la revendicarea bunului, încasarea în mod solidar a datoriei și cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea acțiunii a indicat că la 15 noiembrie 2013 a încheiat cu Igor Negara contractul de leasing financiar nr. FL3-2750, având ca obiect autovehiculul „XXXXX”.

3. Potrivit pct. 1.3 din contract, Igor Negara era obligat să achite ratele de leasing conform graficului anexat, însă nu și-a onorat obligațiile contractuale, acumulând restanțe. Conform pct. 1.4, locatorul este îndreptățit să perceapă o dobândă de 0,1% pe zi din suma restantă. Astfel, la data introducerii acțiunii, datoria totală se ridică la 3.070,45 euro (inclusiv dobânda).

4. Reclamanta a menționat că, prin contractul de fidejusiune nr. FL3-2750 G2 din 28 ianuarie 2014, Vladimir Cobîleanschi, iar prin contractul nr. FL3-2750 G1 din 30.01.2014, Veaceslav Morozov, s-au obligat solidar cu Igor Negara la achitarea integrală a plăților și îndeplinirea tuturor obligațiilor contractuale.

5. Pentru soluționarea litigiului pe cale extrajudiciară, părțile au fost informați prin pretențiile expediate în ianuarie și februarie 2015, însă corespondența adresată fidejursorilor a fost returnată cu mențiunea „plecat”. Reclamanta a indicat că, potrivit pct. 4.8 și 4.8.2 lit. a), locatarul era obligat să comunice schimbarea domiciliului în termen de 3 zile.

6. În temeiul pct. 10 din contract și art. 10 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 59-XVI/2005, contractul a fost reziliat unilateral, prin declarațiile transmise în februarie–martie 2015, solicitând revendicarea bunului în termen de 10 zile. Deoarece notificările au rămas fără răspuns, iar datoria nu a fost stinsă și bunul nu a fost returnat, reclamanta a recurs la instanță.

7. În baza pct. 4.4.1 din contractele de fidejusiune, creditorul este îndreptățit să atragă debitorul și fidejuserii la răspundere solidară fără formalități suplimentare.

8. Prin urmare, reclamanta a solicitat încasarea de la Igor Negara și în mod solidar din contul lui Vladimir Cobîleanschii și Veaceslav Morozov a sumei de 3.070,45 euro; transmiterea în posesia sa a autovehiculului „xxxxx); compensarea cheltuielilor de judecată, inclusiv taxa de stat în sumă de 452,11 euro (echivalent în lei la cursul oficial BNM din ziua plății).

9. La 13 mai 2016, reclamanta a depus o cerere de concretizare a pretențiilor, solicitând încasarea de la pârâtul Igor Negara și, în mod solidar, de la copârâții Vladimir Cobîleanschii și Veaceslav Morozov a sumei de 13.988,39 euro – reprezentând datoria acumulată conform contractului de leasing financiar nr. FL3-2750 din 15 noiembrie 2013 – precum și a valorii de răscumpărare a bunului (autovehicul „xxxxx) în sumă de 14.129,26 euro, și a taxei de stat în cuantum de 843,53 euro (echivalent în lei la cursul oficial al BNM).

10. În motivare, reclamanta a indicat că bunul nu mai poate fi revendicat, fiind scos din țară și sechestrat în Federația Rusă, motiv pentru care, în calitate de proprietar, solicită despăgubiri prin încasarea valorii de răscumpărare.

11. Totodată, a susținut că Igor Negara, în calitate de locatar, era responsabil contractual și legal pentru integritatea bunului, iar la data depunerii cererii inițiale, datora 3.070,45 euro, sumă ce a crescut ulterior la 13.988,39 euro, prin acumularea de rate și dobânzi restante.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

12. Prin [hotărârea din 11 iunie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru](#), a fost admisă parțial acțiunea depusă de Organizația de Creditare Nebancară „Maib-Leasing” Societate pe Acțiuni.

13. S-a dispus încasarea de la Igor Negara, în beneficiul Organizației de Creditare Nebancară „Maib-Leasing” Societate pe Acțiuni, a sumei de 8.411,78 euro, reprezentând datoria aferentă contractului de leasing financiar nr. FL3-2750 din 15 noiembrie 2013; a sumei de 14.129,26 euro, reprezentând valoarea rămasă a autovehiculului „xxxxx; precum și a cheltuielilor de judecată în sumă de 14.200 lei. Sumele urmează a fi achitate în echivalent în lei moldovenești, conform cursului oficial al BNM la data executării hotărârii. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată. Totodată, s-a dispus încasarea de la Organizația de Creditare Nebancară „Maib-Leasing” Societate pe Acțiuni, în beneficiul lui Vladimir Cobîleanschii, a sumei de 6.000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

14. La 22 iunie 2021, Vladimir Cobîleanschii, reprezentat de avocatul Vasile Foltea, a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 11 iunie 2021, solicitând casarea parțială a acesteia în ceea ce privește dispoziția privind compensarea cheltuielilor de asistență juridică și emiterea unei noi hotărâri prin care să fie dispusă compensarea, din contul reclamantului, a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 10.000 lei.

15. La 24 iunie 2021, Organizația de Creditare Nebancară „Maib-Leasing” Societate pe Acțiuni a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 11 iunie 2021, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

16. La 7 iulie 2021, Igor Negara, reprezentat de avocatul Serghei Șteliman, a declarat apel împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea în care au fost admise pretențiile Organizației de Creditare Nebancară „Maib-Leasing” Societate pe Acțiuni, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă integral.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

17. Prin [decizia Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2022](#) au fost respinse apelurile declarate de Igor Negară, reprezentat de avocatul Serghei Șteliman, și de Vladimir Cobîleanschii, reprezentat de avocatul Vasile Foltea.

18. A fost admis apelul declarat de Organizația de Creditare Nebancară „Maib-Leasing” Societate pe Acțiuni, fiind casată parțial hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 11 iunie 2021, în partea ce viza încasarea sumei de 8.411,78 euro și a valorii autovehiculului în cuantum de 14.129,26 euro.

19. S-a pronunțat o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost admisă integral, dispunându-se: încasarea în mod solidar de la Igor Negară, Vladimir Cobîleanschii și Veaceslav Morozov, în beneficiul Organizației de Creditare Nebancară „Maib-Leasing” Societății pe Acțiuni, a sumei de 13.988,39 euro cu titlu de datorie și a sumei de 14.129,26 euro cu titlu de prejudiciu; încasarea în mod solidar a cheltuielilor de judecată (taxă de stat) în sumă de 19.038,89 lei, proporțional cererii admise.

20. În motivarea deciziei, instanța de apel a constatat că la 15 noiembrie 2013, Organizația de Creditare Nebancară „Maib-Leasing” Societate pe Acțiuni a încheiat cu Igor Negara contractul de leasing financiar pentru autoturismul xxxxx, cu plata lunară stabilită până la 30 octombrie 2017.

21. Prin contractele de fidejusiune încheiate pe 28 ianuarie 2014 Vladimir Cobîleanschii și 30 ianuarie 2014 Veaceslav Morozov, fidejursorii și-au asumat obligații solidare pentru executarea obligațiilor debitorului.

22. În decembrie 2014 Igor Negară a fost notificat în legătură cu restanțele de plată, iar la data de 5 mai 2016, suma restantă era de 13.988,39 euro, la care s-a adăugat valoarea autovehiculului de 14.129,26 euro.

23. Autovehiculul a părăsit Republica Moldova și a fost confiscat în Federația Rusă, fiind imposibilă recuperarea directă.

24. Deoarece, la data rezilierii contractului invocată de reclamantă, locatarul Igor Negară nu și-a îndeplinit obligațiile pecuniare, iar autovehiculul nu a fost restituit, instanța de apel a confirmat dreptul reclamantei de a solicita plata datoriei, în cuantum total de 13.988,39 euro, inclusiv dobânda, conform art. 240 alin. (3) din Codul de procedură civilă și art. 619 Cod civil. Iar pentru neîndeplinirea obligației de restituire a autovehiculului după rezilierea contractului, instanța de apel a constatat necesitatea adjudecării sumei de 14.129,26 euro cu titlu de reparare a prejudiciului cauzat.

25. Instanța de apel a respins argumentele primei instanțe care limitau pretențiile reclamantei doar la contravaloarea bunului transmis în leasing, arătând că la momentul calculării sumelor restante graficul de plată nu era expirat, iar rezilierea nu a fost făcută conform art. 734 alin. (2) din Codul civil.

26. Totodată, instanța de apel a respins afirmațiile pârâtului că nerestituirea bunului ar fi cauzată de acțiunile reclamantei, nefiind prezentate probe conforme cu art. 122 alin. (1) din Codul de procedură civilă care să confirme restituirea bunului, nici dovada transmiterii acestuia către Alexandru Motînga, inclusiv prin foi de parcurs. Or, conform art. 928 alin. (1) și art. 929 din Codul civil, locatarul își asumă riscurile pieririi bunului, inclusiv cele din forță majoră, iar răspunderea pentru obligațiile contractuale îi revine. Legea leasingului prevede că locatarul nu poate cesiona dreptul de folosință fără acordul scris al locatorului și are obligația de a menține integritatea bunului și de a-l restitui în stare contractuală, cu excepția uzurii normale.

27. Contractul de leasing financiar nr. FL3-2750 din 15 noiembrie 2013 confirmă că locatarul își asumă toate riscurile asupra bunului și că cesionarea dreptului de folosință este permisă numai cu acordul prealabil scris al locatorului. Transmiterea bunului către terți fără acordul locatorului rămâne responsabilitatea locatarului. Pârâtul Igor Negară nu a prezentat niciun acord scris al locatorului pentru utilizarea autovehiculului de către Alexandru Motînga, astfel transmiterea bunului s-a realizat ilicit, iar proba cu martori invocată de apelant este inadmisibilă.

28. Argumentele apelantului privind confiscarea bunului datorată acțiunilor reclamantei sunt considerate eronate, responsabilitatea pentru integritatea autovehiculului revenind exclusiv locatarului.

29. Instanța de apel a constatat că fidejursorii Vladimir Cobîleanschii și Veaceslav Morozov sunt obligați solidar cu debitorul Igor Negară să restituie apelantei/reclamantei sumele datorate.

30. În ceea ce privește pretenția lui Vladimir Cobîleanschii, instanța de apel a respins cererea acestuia de compensare a cheltuielilor de judecată, deoarece hotărârea primei instanțe este nefondată și în această privință, iar apelul reclamantei a fost admis integral.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

31. La 1 decembrie 2022, Vladimir Cobîleanschi, reprezentat de avocatul Vasile Foltea a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel în partea respingerii apelului declarat de Vladimir Cobîleanschi, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii și încasarea din contul Organizației de Creditare Nebancară „Maib-Leasing” Societate pe Acțiuni a cheltuielilor de asistență juridică.

32. În motivarea recursului, a indicat că decizia Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2022 este neîntemeiată, întrucât instanța de apel nu a aplicat corect dispozițiile legale privind nulitatea absolută a actului juridic (art. 216 și 217 Cod civil); a interpretat eronat și incomplet probele administrate, în special expertizele grafoscopice care indică că semnăturile de pe contractul de fidejusiune nu aparțin lui Vladimir Cobileanschi; a omis să motiveze respingerea poziției procesuale a acestuia și nu a analizat faptul că recurentul a fost recunoscut parte vătămată într-o cauză penală privind falsificarea semnăturii sale; a încălcat art. 130 alin. (4) din Codul de procedură civilă, prin lipsa motivării privind preferința acordată unor probe.

33. La 7 decembrie 2022, Veaceslav Morozov, reprezentat de avocatul Radu Dumneanu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel în partea admiterii cererii de apel depusă de Organizația de Creditare Nebancară „Maib-Leasing” Societate pe Acțiuni.

34. În motivarea recursului, se invocă caracterul neîntemeiat al deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2022. Se susține că instanța de apel a încălcat prevederile art. 432 alin. (2) lit. a) și c) și alin. (4) din Codul de procedură civilă, prin neaplicarea legii incidente, interpretarea greșită a normelor de drept material și prin aprecierea arbitrară a probelor.

35. La fel, a invocat aplicarea eronată a dispozițiilor art. 216 și 217 din Codul civil, referitoare la nulitatea absolută a actelor juridice. Conform raportului de expertiză judiciară nr. 1799 din 04.12.2018, semnăturile atribuite lui Veaceslav Morozov din contractul de fidejusiune nr. FL3-2750 G1 din 30.01.2014, probabil nu au fost executate de acesta.

36. Instanța de apel a omis analiza următoarelor circumstanțe relevante: declarația martorului Igor Negara, care afirmă că nu-l cunoaște pe Veaceslav Morozov și nu avea cunoștință de calitatea sa de garant; poziția constantă a lui Veaceslav Morozov privind lipsa semnării contractului; neconcordanța cronologică a contractelor semnate de presupusul garant nr. 1 și garantul nr. 2; concluziile expertizei, care indică că patru semnături nu aparțin lui Veaceslav Morozov, fiind probabil imitate.

37. Recurentul susține că instanța de apel a procedat la o apreciere arbitrară a probelor, cu încălcarea dispozițiilor art. 121 și 117 din Codul de procedură civilă. De asemenea, nu a examinat cererea privind constatarea nulității absolute a contractului, deși aceasta putea fi invocată din oficiu, conform art. 217 alin. (3) din Codul civil. Totodată, s-a reținut o aplicare eronată a dispozițiilor art. 195, 199, 207, 219, 220, 1146 și 1147 din Codul civil.

38. În consecință, se solicită casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2022, în partea privind admiterea apelului și încasarea, în mod solidar – inclusiv din contul lui Veaceslav Morozov – a sumelor de: 13.988,39 euro (datorie), 14.129,26 euro (prejudiciu) și 19.038,89 lei (cheltuieli de judecată – taxă de stat); cu menținerea hotărârii instanței de fond, în măsura în care aceasta reflectă o aplicare corectă a normelor legale și o evaluare obiectivă a probelor.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

39. Prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conexe reformei Curții Supreme de Justiție) au fost operate modificări în Codul de procedură civilă, care au intrat în vigoare la 01 septembrie 2023.”

40. Art. XI alin. (1) din Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative::

„(1) Prezenta lege intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, cu excepția art. IV, V pct. 1–9 și 11–16 și art. VII, care vor intra în vigoare la 1 septembrie 2023.”

41. Art. XI alin. (3) din Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative, prevede că:

„(3) Recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.”

42. Din sensul normei de drept citate supra rezultă că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

43. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă (în vigoare la data depunerii recursului):

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.”

44. Art. 431 alin. (1) – (4) din Codul de procedură civilă::

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție. (2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători. (3) Recursul considerat admisibil se examinează într-un complet din 3, 5 sau 9 judecători ai Curții Supreme de Justiție. (4) Judecătorii care au examinat admisibilitatea recursului pot participa și la examinarea recursului în cauză.”

45. Art. 432 alin. (1) – (5) din Codul de procedură civilă (în vigoare la data depunerii recursului):

„(1) Părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;

b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;

c) a interpretat în mod eronat legea;

d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că

aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.”

46. Art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă:

„(1) Instanța, după ce judecă recursul, este în drept: c) să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.”

47. Potrivit art. 12 alin. (1) lit. c) din Legea cu privire la leasing (în vigoare la data solicitării datoriei restante), Locatorul are dreptul să ceară achitarea integrală și înainte de termen a ratelor de leasing ori să rezilieze contractul, cu reparația pagubelor și/sau cu restituirea bunului, în cazul în care locatarul încalcă în mod esențial clauzele contractului.

MOTIVAREA INSTANȚEI

48. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) au fost operate modificări în Codul de procedură civilă, care au intrat în vigoare la 1 septembrie 2023.

49. Astfel, instanța de recurs va examina recursurile prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă în vigoare la momentul depunerii recursului, la caz, 1 decembrie 2022 și 7 decembrie 2022.

50. Recapitulând esența litigiului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că reclamanta, Organizația de Creditare Nebancară „Maib-Leasing” Societate pe Acțiuni a înaintat acțiune împotriva lui Igor Negara, Vladimir Cobîleanschii și Veaceslav Morozov, solicitând încasarea în mod solidar a unei datorii și revendicarea bunului, în temeiul contractului de leasing financiar nr. FL3-2750 din 15 noiembrie 2013.

51. Judecătoria Chișinău, sediul Centru, prin hotărârea din 11 iunie 2021, a admis parțial acțiunea, dispunând încasarea de la Igor Negară a sumei de 8.411,78 euro (rate restante), a sumei de 14.129,26 euro (valoarea autovehiculului) și a 14.200 lei cu titlu de cheltuieli de judecată. Totodată, reclamanta a fost obligată să achite lui Vladimir Cobîleanschii suma de 6.000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică.

52. Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din 16 iunie 2022, a respins apelurile declarate de Igor Negară și Vladimir Cobîleanschii și a admis apelul declarat de O.C.N. „Maib-Leasing” S.A., casând parțial hotărârea primei instanțe. A fost pronunțată o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost admisă integral, dispunându-se încasarea în mod solidar de la cei trei pârâți a sumei de 13.988,39 euro (datorie)

și a sumei de 14.129,26 euro (prejudiciu), precum și a sumei de 19.038,89 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

53. Analizând materialele cauzei, în raport cu dispozițiile legale aplicabile, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că instanța de apel a admis în mod pripit și nejustificat acțiunea în întregime, fără a verifica natura și întinderea creanței pretinse de reclamantă.

54. Problematika principală a litigiului rezidă în determinarea caracterului juridic al pretențiilor formulate – dacă acestea vizează executarea integrală a contractului de leasing (inclusiv valoarea de răscumpărare), ori rezilierea acestuia cu revendicarea bunului și reparația prejudiciului.

55. Din acțiunea reclamantei rezultă că aceasta solicită atât plata ratelor restante (13.988,39 euro), cât și suma de 14.129,26 euro reprezentând valoarea de răscumpărare a autovehiculului. Potrivit susținerii sale, întrucât bunul nu se mai află în posesia locatarului, iar dreptul de revendicare nu mai poate fi valorificat, prejudiciul ar consta în valoarea respectivă.

56. Or, potrivit art. 12 alin. (1) lit. c) din Legea cu privire la leasing (în vigoare la data formulării pretenției), locatorul are două opțiuni alternative: fie solicitarea achitării integrale și anticipate a ratelor de leasing, fie rezilierea contractului, cu restituirea bunului și/sau reparația prejudiciului. Aceste metode de apărare nu pot fi exercitate concomitent, fiind în mod evident alternative, nu cumulative.

57. În consecință, nu este admisibil ca locatorul să pretindă simultan executarea integrală a contractului (cu toate obligațiile financiare aferente) și, totodată, valoarea de răscumpărare aferentă bunului, în lipsa unei revendicări directe. O astfel de solicitare ar conduce la dublarea compensației patrimoniale în favoarea creditorului și contravine principiilor echității și proporționalității.

58. În vederea soluționării juste a litigiului, instanța de apel avea obligația să clarifice opțiunea procesuală a reclamantei – dacă aceasta solicită continuarea executării contractului (inclusiv valoarea de răscumpărare) sau, dimpotrivă, rezilierea contractului, cu efectele corespunzătoare.

59. Instanța de apel nu a elucidat în mod complet circumstanțele cauzei, omisiune ce a condus la neconstatarea faptului dacă revendicarea valorii bunului, concomitent cu încasarea ratelor de leasing, nu echivalează cu o dublă executare a aceleiași obligații contractuale și, implicit, cu o îmbogățire nejustificată în favoarea Companiei de creditare.

60. În lipsa unei astfel de clarificări, instanța nu se poate substitui reclamantei în alegerea căii de apărare. Prin urmare, la rejudecare, instanța de apel urmează să determine exact metoda de apărare a dreptului revendicat de reclamantă, fie executarea integrală a contractului, fie rezoluțiunea acestuia cu revendicarea

bunului și/sau reparația prejudiciului. În cazul executării integrale a contractului, se va prezenta graficului de plată, precum și a unui mod de descifrare clar referitor la acumularea ratelor de leasing și a dobânzii restante. Pentru opțiunea de reparare a prejudiciului în mărimea valorii de răscumpărare a automobilului, se vor lua în calcul probele administrate în acest sens.

61. Coroborând circumstanțele expuse, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție admite recursurile declarate, casează integral decizia instanței de apel și remite cauza spre rejudecare în instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

62. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 442, art. 444, art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Admite recursurile declarate de Vladimir Cobîleanski, reprezentat de avocatul Vasile Foltea, și de Veaceslav Morozov, reprezentat de avocatul Radu Dumneanu.

Casează integral decizia Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2022 în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Organizația de Creditare Nebancară „Maib-Leasing” Societate pe Acțiuni împotriva lui Igor Negara, Veaceslav Morozov și Vladimir Cobîleanski, intervenient accesoriu Alexandru Motînga privind revendicarea bunului și încasarea în mod solidar a datoriei și transmite cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Centru în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat